

Skryté dějiny čtyřicátého verše – číslo dvanáct

Číslo dvanáct

Jeff Pippenger

2026-05-23

Běžně se tvrdí, že kdyby pět lidí vidělo tutéž automobilovou nehodu, pět svědků by podalo pět různých verzí téže havárie; avšak dnes, v době, kdy je Duch svatý od lidstva odnímán, by mezi těmito svědky nepochybně byli i takoví, kteří by si vymýšleli a lhali o tom, co viděli, aby podpořili svůj osobní světonázor, a přitom by věřili, že tím jednájí ctnostně. Ve skrytých dějinách se nachází několik rozličných linií prorocké pravdy, které představují různé svědky týchž událostí. V Božím Slově není žádná lež, ačkoli lidský výklad těchto událostí bývá často chybný; avšak biblická svědectví o těchto dějinách, jsou-li správně rozdělována, se navzájem ve všem shodují.

Petr je v této historii symbolem sto čtyřiceti čtyř tisíc a jeho svědectví představuje postupnou historii od zklamání z 18. července 2020 až po probuzení 31. prosince 2023, poté jako toho, kdo je zapojen do první zkoušky vnějšího vidění, pak do druhé zkoušky vnitřního vidění, po níž bude následovat lakmusová zkouška ohnivých koulí nad Nashvillem, až ke vztyčení korouhve pro pohany.

Donald Trump se v těchto skrytých dějinách nachází jako ten, kdo burcuje všechny globalisty, zahrnující světové globalisty, Demokratickou stranu a RINO v Republikánské straně. Naplňuje prorocké charakteristiky spojené s obrazem šelmy, neboť byl vzkříšen z politické smrti jako osmý, jenž je z těch sedmi. V celých skrytých dějinách zaujímá své místo a je předurčen vládnout v době, kdy bude „aktivní despotismus“ nejprve uplatněn vůči Spojeným státům a poté vůči světu. Odpadlé protestantství jako Trumpův protějšek ve dvou rozích zemské šelmy je v těchto dějinách přítomno v historii Makabejských. Různé projevy dračí moci v Organizaci spojených národů a v Rusku vydávají v těchto dějinách svědectví. Papežství jako lupiči tvého lidu je tam, aby vše spojilo dohromady a upevnilo vidění.

Petr jste vy, milý čtenáři. Petr je kandidátem na to, aby byl mezi praporci sto čtyřiceti čtyř tisíc. Petr stojí uprostřed, v bodu středu několika prorockých linií, a vírou vstupuje do nejsvětější svatyně a přijímá proměnu, která se uskutečňuje skrze vidění Krista. Petr je na Hoře proměnění, kde má být proměněn v obraz Kristův, zatímco Spojené státy utvářejí obraz šelmy.

„Bratři, musíme mít méně sebe a více Boha. On si činí nárok na síly církve; avšak do značné míry jsou schopnosti našeho lidu pohlcovány nehodnými cíli. Příliš mnoho času je věnováno malicherným představám a nárokům. Bůh chce, abychom vystoupili na horu, přímočařeji do jeho přítomnosti. Přicházíme do krize, která bude více než kdykoli předtím od počátku světa vyžadovat úplné posvěcení každého, kdo vzýval jméno Kristovo. Boží dílo vyžaduje všechno, co v nás je. Avšak náš lid toto posvěcení nikdy nevykoná, dokud nebudou proměněna jeho srdce. Potřebují obrácení stejně jako Petr. Když budou takto oživeni, Kristus jim může říci: ‚Posiluj své bratry,‘ ‚Pas mé ovce,‘ ‚Pas mé beránky.‘“

„Když se božská moc spojí s lidským úsilím, dílo se rozšíří jako oheň ve strništi. Bůh použije nástroje, jejichž původ člověk nebude schopen rozeznat; andělé vykonají dílo, jehož uskutečnění mohli mít lidé požehnáním, kdyby nebyli zanedbali odpovědět na Boží nároky. Toto dílo je nyní předloženo člověku. Chopí se ho? V přítomné době je pracovníkům mnoho dveří odjištěno a dokořán otevřeno. Vejdou těmito dveřmi? Kdo je připraven na povel Mistra říci: ‚Zde jsem, Pane, pošli mne‘? Makedonské volání k nám přichází v žalostných prosbách ze všech částí světa: ‚Přejdi k nám a pomoz nám.‘“ Review and Herald, 15. prosince 1885.

Máme přijít k hoře a obrátit se, jako se obrátil Petr, a když tak učiníme, budeme očištěni, jako byl očištěn Izaiáš. Očištění je znázorněno jako naplněné tehdy, když je božská moc spojena s lidským úsilím. Makedonské volání se objevuje ve skrytých dějinách čtyřicátého verše.

„Nastal čas, aby byly v našich městech vynaloženy rozhodné snahy. Čtete Lukáš 21. To je poselství pro tento čas a je napsáno tomuto pokolení konce. Nesmíme dopustit, aby se mezi nás a dílo, které nám Bůh svěřil vykonat, cokoli vklínilo. Je třeba vyvinout zvláštní úsilí, aby pravda byla předložena těm, kdo jsou ve městech.

„Ať se neztrácí žádný čas rozebíráním chyb druhých. Veškeré sváry mají ustát. Máme se milovat jako bratři. Vystupme na horu s Bohem, abychom se mohli vrátit s odrazem Boží slávy spočívajícím na nás. Jediným místem, kde jej můžeme získat, je hora s Bohem. Je třeba vykonat dílo při studiu slova Páně, jak je zjeveno v Jeho zákoně. Bylo tu mnoho letmého čtení, ale kolik skutečného studia? Kristus žil mezi lidmi a ve světě kázal právě ta přikázání tohoto zákona.“

„Dílo bude brzy zkráceno ve spravedlnosti. Ve svém úsilí dovést je k dokončení se musíme stát vytrvalejšími a zbožnějšími. Nastal čas, kdy musíme být nejen činní, ale musíme tuto činnost soustředit tak, aby přinášela účinek. Kdybychom trávili více času na hoře s Bohem, naše dílo by bylo účinnější.

„Do našeho kázání musí vstoupit přesvědčivější moc. Meč Ducha musí být znovu naostřen a vyslán s mocí. Pustíme se do toho jako muži, kteří mají před očima všechny skutečnosti věčnosti? Chceme, aby moc Ducha Svatého šla vpřed a dokončila Boží dílo na zemi.“
Australian Union Conference Recorder, 1. října 1906.

Právě na hoře, která je zároveň Nejsvětější svatyní, se božství spojuje s naším lidstvím, a Lukáš 21 je poselstvím pro poslední generaci, která má předat poslední varování městům. Varování městům je dílo, které vykonají andělé, jestliže odmítneme vystoupit na horu a být proměněni k Jeho obrazu. Toto dílo je určeno městům, neboť poslední generace žije v období, kdy mají být zničeny „tisíce měst“. Prorocké období zničení měst začíná ohnivými koulemi v Nashville a tam také začíná dílo varování; a toto dílo je vyznačeno v Lukáš 21. V průběhu let jsme opakovaně ukazovali, že Lukáš 21 je varováním před islámem třetího běda.

V Lukáš 21 Ježíš sledoval dějiny počínaje zavržením starověkého Izraele jako Božího vyvoleného lidu, dále až ke konci temného věku papežského pronásledování, a poté ke znamením, která uvedla dějiny milleritů. Dějiny milleritů znázorňují dějiny sto čtyřiceti čtyř tisíc.

A padnou ostřím meče a budou odvedeni do zajetí mezi všechny národy; a Jeruzalém bude pošlapáván pohany, dokud se nenaplní časy pohanů. A budou znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách; a na zemi úzkost národů, v bezradnosti; moře a vlnobití budou burácet; lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přijde na svět, neboť mocnosti nebes budou otřeseny. A tehdy uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Lukáš 21,24–27.

Jan ve jedenácté kapitole Zjevení uvádí, že 1 260 let papežské vlády bylo prorocky dáno „pohanům“, a Lukáš uvádí, že roku 1798 se čas pohanů naplnil. Poté Kristus pojednal o znameních na slunci, měsíci a hvězdách, která označují milleritské hnutí, a uzavřel slovy: „úzkost národů, v rozpacích; moře a vlnobití řvoucí; lidé zemdlévající strachem a očekáváním toho, co přijde na svět.“ „Úzkost národů“ u Lukáše je „hněv národů“ ve Zjevení.

I rozhněvaly se národy, i přišel tvůj hněv a čas mrtvých, aby byli souzeni, a abys dal odplatu svým služebníkům prorokům i svatým a těm, kteří se bojí tvého jména, malým i velikým, a abys zahubil ty, kdo hubí zemi. Zjevení 11,18.

Boží „hněv“ se projevuje v sedmi posledních ranách a začíná tehdy, když povstane Michael a skončí doba milosti pro lidstvo. Rozhněvání národů je obdobím, které vede k uzavření doby milosti. Rozhněvání národů začalo 11. září, když islám třetího běda přišel, a tím označil příchod pozdního deště.

„Viděla jsem, že hněv národů, Boží hněv a čas soudit mrtvé byly oddělené a navzájem odlišné, přičemž jedno následovalo po druhém; rovněž že Michael dosud nepovstal a že čas soužení, jakého nikdy nebylo, dosud nezačal. Národy se nyní rozhněvávají, avšak až náš Velekněz dokončí své dílo ve svatyni, povstane, oděje se rouchem pomsty, a tehdy bude vylito sedm posledních ran.“

„Viděla jsem, že čtyři andělé budou zadržovat čtyři větry, dokud nebude dokončeno Ježíšovo dílo ve svatyni; a potom přijdou sedm posledních ran.“ Early Writings, 36.

V dějinách milleritského hnutí bylo rozhněvání národů, anebo, jak zaznamenává Lukáš, „soužení národů“, vykonáno islámem.

„Roku 1838 se Turecko zapletlo do války s Egyptem. Zdálo se, že Egyptané mají slibnou vyhlídku svrhnout tureckou moc. Aby se tomu zabránilo, zasáhly čtyři velké evropské mocnosti – Anglie, Rusko, Rakousko a Prusko – na podporu turecké vlády.“ Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

V roce 1838 otřásala národy takzvaná „východní otázka“ a „východní otázkou“ byl islám, biblický východní vítr. Milleritské dějiny ukázaly národy otřesené islámem, a poté Pán přišel v oblacích do Nejsvětějšího místa, čímž předobrazil dobu, kdy Pán přijde v oblacích při svém druhém příchodu. Před jeho příchodem v oblacích islám uvádí národy do soužení, a to je poselství, které je Petrovi dáno, aby je před zničením „tisíců měst“ hlásal městům. Období ničení měst začíná ohnivými koulemi v Nashville.

„Kéž by Boží lid měl povědomí o hrozící zkáze tisíců měst, nyní již téměř vydaných modlářství! Mnozí z těch, kteří by měli hlásat pravdu, však obviňují a odsuzují své bratry. Když na mysl zapůsobí obracející moc Boží, nastane rozhodná změna. Lidé nebudou mít sklon kritizovat a bořit. Nebudou stát v takovém postavení, které brání světlu zářit do světa. Jejich kritizování, jejich obviňování ustane. Síly nepřítelů se shromažďují k boji. Čekají nás tvrdé zápasy. Semkněte se, moji bratři a sestry, semkněte se. Přimkněte se ke Kristu. „Neříkejte: Spolčení, ... a nebojte se toho, čeho se bojí oni, ani se nelekejte. Hospodina zástupů, toho posvěťte; on budiž vaší bázní a on budiž vaší hrůzou. A bude svatyní; ale také kamenem úrazu a skálou pohoršení oběma domům Izraele, osidlem a léčkou obyvatelům Jeruzaléma. A mnozí z nich klopýtnou, padnou a rozbijí se, budou polapeni do léčky a zajati.“”

„Svět je divadlem. Herci, jeho obyvatelé, se připravují sehrát svou úlohu v posledním velkém dramatu. Bůh je ztracen ze zřetele. Mezi velikými masami lidstva není jednoty, ledaže se lidé spolčují k uskutečnění svých sobeckých záměrů. Bůh přihlíží. Jeho záměry vzhledem k jeho vzpurným poddaným budou naplněny. Svět nebyl vydán do rukou lidí, ačkoli Bůh na čas připouští, aby živly zmatku a nepořádku převládaly. Moc zdola působí, aby přivodila poslední velké výjevy dramatu,—Satan přicházející jako Kristus a působící se vši svůdností nepravosti v těch, kteří se vážou dohromady v tajných společnostech. Ti, kteří se poddávají vášni po spolčování, uskutečňují plány nepřítelů. Po příčině bude následovat účinek.“

„Přestoupení téměř dosáhlo své meze. Svět je naplněn zmatkem a na lidské bytosti má brzy dolehnout velká hrůza. Konec je velmi blízko. My, kdo známe pravdu, bychom se měli připravovat na to, co brzy dolehne na svět jako zdrcující překvapení.“ Review and Herald, 10. září 1903.

„Prvky zmatku a nepořádku“ jsou vyráběny jako ovoce systému, který sestra Whiteová označuje za „vyšší vzdělání“ a který rovněž označuje za „tajemství nepravosti“. Nashvillský chrám Parthenón je symbolem falešného vzdělání, které nyní produkuje „zmatek a nepořádek“, jenž „na čas vládne“. Ohnivě koule nad Nashvillem přináší islám a představují Boží soud nad „stromem poznání dobrého a zlého“. Když je Nashville zasažen, začíná krátké období hlásání půlnočního volání a vede k nedělnímu zákonu, kdy Izaiášovo zlé „spolčení“ učiní svůj závěrečný krok, zatímco je svět nucen přijmout jednotnou světovou vládu označenou ve třinácté kapitole Zjevení jako obraz šelmy. Izaiášovo označení zlého spolčení je v souladu se zapečetěním sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Nenazývejte spiknutím všechno to, co tento lid nazývá spiknutím; nebojte se toho, čeho se bojí oni, a neděste se. Posvěťte Hospodina zástupů samého; ať on je vaší bázní a ať on je vaší hrůzou. I bude vám svatyní; avšak oběma domům Izraele kamenem úrazu a skálou pohoršení, osidlem a léčkou obyvatelům Jeruzaléma. A mnozí z nich klopýtnou, padnou a budou rozraženi, budou polapeni a uchvázeni.

Zavaž svědectví, zapečeť zákon mezi mými učedníky. A já budu očekávat na Hospodina, který skrývá svou tvář před domem Jakobovým, a budu vyhlížet jeho. Hle, já i děti, které mi dal Hospodin, jsme v Izraeli znameními a divy od Hospodina zástupů, který přebývá na hoře Sijón. A když vám řeknou: Dotazujte se vyvolávačů duchů a věštců, kteří šepotají a mumlají — což se lid nemá dotazovat svého Boha? Má se obracet k mrtvým za živé? K zákonu a k

svědectví! Jestliže nemluví podle tohoto slova, pak v nich není žádné světlo. Izajáš 8,12–20.

Pasáž od sestry Whiteové ukazuje, že období „zmatku a nepořádku“ vede k tomu, že „Satan přichází jako Kristus“. Satan se při nedělním zákonu objevuje v podobě Krista.

„Nařízením, které bude vynucovat ustanovení papežství v přestoupení Božího zákona, se náš národ zcela odpojí od spravedlnosti. Když protestantismus vztáhne svou ruku přes propast, aby uchopil ruku římské moci, když se přes bezednou hlubinu natáhne, aby si podal ruce se spiritualismem, když pod vlivem tohoto trojitého spojení naše země zavrhne každou zásadu své Ústavy jako protestantské a republikánské vlády a učiní opatření pro šíření papežských nepravd a bludů, tehdy můžeme vědět, že přišel čas podivuhodného působení satana a že konec je blízko.“ Testimonies, svazek 5, 451.

Období „zmatku a nepořádku“ nastává v době vedoucí k nedělnímu zákonu. Bezprostředně před nedělním zákonem, v období předobrazeném exeterským táborovým shromážděním a deseti dny v horní místnosti před Letnicemi, se má sto čtyřicet čtyři tisíc „semknout, moji bratři a sestry, ... spojit se s Kristem“. Zapečetění probíhá před nedělním zákonem a právě v této dějinné době začíná zlá konfederace své závěrečné dílo ustavení vlády jednoho světa.

V době pečetění bude Kristus svatyní pro spravedlivé, ale kamenem úrazu pro bezbožné. Bude „léčkou a osidlem obyvatelům Jeruzaléma“, kteří jsou oněmi „mnohými“, kdo padají; avšak pro těch několik málo, kteří jsou zapečetěni, bude „On“ jejich „bázní“.

„Bázeň“ před Bohem je to, co Evě chybělo, a ti, kdo se Boha bojí, mají jiný druh bázně než strach, který přichází na mnohé, kdo klopýtají. Tyto dva druhy bázně označují ty, kdo projdou, a ty, kdo v procesu zkoušky selžou. Ti, kdo projdou, jsou zapečetěni; ti, kdo neprojdou, jsou znázorněni číslem pět, neboť „klopýtnou a padnou, budou zlomeni, polapeni do léčky a zajati“. Doba zapečetování, která je znázorněna jako nastávající před nedělním zákonem, kdy panuje období zmatku a nepořádku, je dobou, kdy se naplňuje podobenství o deseti pannách.

Těch několik málo, kteří jsou zapečetěni, na rozdíl od mnohých, kteří klopýtají, jsou ti, kdo „očekávají“ Hospodina, a tak jsou ztotožněni s moudrými pannami, které „čekaly“. V rámci obou tříd panen je také posvěcené a neposvěcené prorocké očekávání, které odpovídá dvěma druhům bázně.

„Když ženich prodléval, začaly všechny podřimovat a usnuly.‘ Prodléváním ženicha je znázorněno uplynutí času, kdy byl Pán očekáván, zklamání a zdánlivé zpoždění. V tomto čase nejistoty začal zájem povrchních a polovičatých lidí brzy ochabovat a jejich úsilí slábnout; avšak ti, jejichž víra byla založena na osobní znalosti Bible, měli pod nohama skálu, kterou vlny zklamání nemohly odplavit. ‚Začaly všechny podřimovat a usnuly;‘ jedna skupina v bezstarostnosti a opuštění své víry, druhá skupina trpělivě čekala, dokud nebude dáno jasnější světlo. Přesto se zdálo, že ve zkušební noci i tito druzí do jisté míry ztratili svou horlivost a oddanost. Polovičatí a povrchní se již nemohli opírat o víru svých bratří. Každý musí obstát nebo padnout sám za sebe.“ The Great Controversy, 395.

Ti, kdo očekávají posvěceným způsobem, mají být „znameními a divy“, když jsou při nedělním zákonu pozdviženi jako prapor světu, tehdy, když otázka stromu poznání dobrého a zlého představuje poznání „těch, kdo mají důvěrné duchy, a čarodějů, kteří pípají a mumlají“ a poznání označené slovy „k zákonu a k svědectví“. Je to táž zkouška, jaká byla pro Evu a Adama. Přijmeme vzdělání, v němž je pravda smíšena a spojena s bludem, anebo budeme stát na „takto praví Hospodin“, neboť nemluví-li podle tohoto Slova, je to proto, že v nich není světlo. Pravé a falešné vzdělání je jednou z hlavních linií pravdy ve velkém sporu mezi Kristem a satanem. Nashville je symbolem vzpoury proti Slovu Božímu stejně jistě, jako je Sodoma symbolem prostopášnosti a jako je New York symbolem hospodářské moci Spojených států a Pentagon symbolem jejich vojenské síly.

Petr stojí na prahu ohnivých koulí nad Nashvillem, v Panii a na hoře, což představuje chrámovou zkoušku. Rozpoznává, že laodicejský adventismus sedmého dne bude napomenut a uveden v hanbu, až ohnivé koule dopadnou, a že Nashville, Spojené státy i svět musejí být varovány. Poselství islámu potvrzuje posly právě tak, jako oheň, který sestoupil na Karmelu, potvrdil, že Eliáš byl pravým prorokem. Avšak varování pro Nashville není jednoduše jen islámem třetího běda, natož pak otázkou, jaký typ zbraní je při překvapivém útoku použit. Poselství varování musí určit, proč je islámu dovoleno přinést soud, soud, jímž začíná období, v němž jsou zničeny tisíce měst. Předběžné určení, že islám způsobí překvapivý útok na Nashville, potvrdí posly, avšak je to neúplné varování, pokud činí pouze toto.

Ohnivé koule nad Nashvillem jsou Božím soudem, který zahajuje krátké období končící nedělním zákonem, jenž je stejně jako na počátku tohoto období také Božím soudem. Bůh předem řekl Adamovi a Evě, v čem spočívala zkouška a jaké budou následky, pokud v ní neobstojí. Sestra Whiteová vyzdvihuje důležitost schopnosti uvažovat „od příčiny k následku“ a Bible uvádí, že „kletba“ bez „příčiny“ nepřijde.

Jako pták blouděním, jako vlaštovka létáním, tak kletba bez příčiny nepřijde. Přísloví 26,2.

Ohnivé koule nad Nashvillem jsou „následkem“ a „kletbou“, která přichází. Varovné poselství musí zahrnovat i „příčinu“. Poselství proroka Jonáše nebylo pouhým označením zkázy za čtyřicet dní, nýbrž vyvolalo probuzení a reformu od krále až po všechny lid. To, co bylo označeno, přimělo krále i jeho lid odvrátit se od jejich zlých cest. Jonáš jim oznámil přicházející zkázu a řekl jim, že přichází pro jejich bezbožný a zlý způsob života.

Neboť slovo došlo k ninivskému králi; i vstal ze svého trůnu, odložil svůj plášť, přikryl se žíní a posadil se do popela. A dal rozhlásit a vyhlásit po celé Ninive z nařízení krále a jeho velmožů toto: Ať lidé ani dobytek, skot ani brav nic neokusí; ať se nepasou ani nepijí vodu. Ale ať se lidé i dobytek přikryjí žíní a mocně volají k Bohu; ano, ať se každý odvrátí od své zlé cesty a od násilí, které lpí na jeho rukou. Jonáš 3,6–8.

Islám je mocností polnice a sedm polnic ze Zjevení 8 až 11, jakož i kapitola 16, nese specifické prorocké charakteristiky. První čtyři polnice byly soudy nad císařským Římem za přijetí prvního nedělního zákona roku 321. Následující dvě polnice byly soudy nad papežským Římem za přijetí nedělního zákona roku 538. Sedm polnic ze Zjevení 8 až 11 předobrazuje sedm posledních ran ze

Zjevení 16, což je Boží soud nad lidstvem za vynucování neděle.

Varovné poselství Nashvillu musí rozpoznat kroky vedoucí k nedělnímu zákonu, a na základě prorockého svědectví soud následuje a nepředchází příčině. Soud je důsledkem vynucování neděle. Pět svědků skrytých dějin čtyřicátého verše, jimiž se zabýváme, podává odlišná svědectví, avšak na rozdíl od lidských svědků všechny prorocké linie splývají v jedno. Rozpoznání kroků konečného nedělního zákona ve Spojených státech je dovršeno tehdy, když Petr spojí svědectví Donalda Trumpa, aby vysvětlil účinek ohnivých koulí Nashvillu.

Varování z Nashville světu sděluje, že Bůh v onom časovém okamžiku zahajuje svůj závěrečný soud nad lidmi a národy. Poté začíná období ničení měst a rychle vede k nedělnímu zákonu, kdy po národním odpadnutí následuje národní zkáza. Potom přichází satan, aby se vydával za Krista, a je ustavena zlá konfederace, když deset králů souhlasí, že odevzdají své království loupežníkům tvého lidu, kteří ustanovují vidění. Varování z Nashville je znázorněno dějinami, které Nashville předcházejí, a které představuje Donald Trump vytvářející obraz šelmě. Poselství Trumpa je varovná polnice, která předchází ohnivým koulím Nashville.

V příštím článku budeme v těchto věcech pokračovat.